

## JAZZ OP HET PODIUM

### FESTIVAL ZOMERJAZZFJETSTOUR 2022

#### Datum en plaats:

26 augustus, proloog  
Simplon, Groningen;  
27 augustus, fietstour,  
Reitdiepdal, Groningen.

#### PROLOOG

Voor de 36<sup>ste</sup> Zomerjazzfietstour was noordenwind voorspeld. Dat beloofde niet veel goeds! De proloog, de officiële aftrap van elke serieuze fietstour, vond de avond ervoor gelukkig nog gewoon in de luwte van de stad Groningen plaats. De die-hard-fietstoeristen troffen elkaar in Simplon, een benauwd zaaltje op het Boterdiep. Iedereen zat opeengepakt en zwetend klaar, volop vertrouwend op een goede afloop. En die kwam er, want het muzikale niveau was hoog die avond.

De proloog begon met het duo **Louis Sclavis en Vincent Courtois**. Na de eerste klanken van het concert was elke bezoeker de drukkende warmte in Simplon en het vooruitzicht van een straffe noordenwind in de morgen vergeten. Klarinettist Sclavis en cellist Courtois braken elke regel over de rol van een bepaald instrument in een duo. Solo's en begeleiding liepen op een harmonische manier door elkaar en leverde een schitterend concert op. Behalve op een momentje aan het eind, toen Sclavis liet zien dat je geen compleet instrument nodig hebt om goede muziek te maken. Een rietinstrument spelen zonder riet, is inmiddels toch wel een bedenkelijke 'gimmick'. Niettemin vond het publiek het geweldig.

Het contrast met het tweede concert met **Flat Earth Society** kon niet groter zijn. Deze Belgische Big Band was overweldigend. "Bij FES is het vuurwerkverbod nog niet aan de orde" volgens de aankondiging. Niets was minder waar. De overgang van het intieme samenspel van Sclavis en Courtois naar het muzikale geweld van FES was misschien groot, maar ook fraai. Hoogtepunt was zeker de ongewone uitvoering van Gershwin's 'Summertime'. Alles wat men kan bedenken, werd door de musici succesvol in twijfel getrokken. En aan het eind werd er ook nog gedanst!

[...vervolg op de volgende pagina links](#)



Louis Sclavis. (Foto: Willem Schwertmann)

**Was dit weer gewoon een fietstour? Nee, natuurlijk niet! Elke Jazzfietstour is uniek. En dat zit 'm in de spannende en gedurfde programmering.**



Flat Earth Society. (Foto: Willem Schwertmann)

## FIETSTOUR

De fietstour begon, voor mij in Noordwolde, bij **Longrun Development of the Universe** met publiekstrekker Gerry Hemingway. Die werd jaren geleden opgeleid als drummer bij Ed Blackwell op het succesvolle conservatorium in New Haven. En dat straalt tot op de dag van vandaag van hem af. U kent Hemingway mogelijk van BassDrumBone, zijn trio met Mark Helias (bas) en Ray Anderson (trombone). Een trio met een tuba en saxofoon, zoals Longrun Development of the Universe is, ligt in het verlengde daarvan. Het concert was een ode aan Misha Mengelberg, de inventieve grondlegger van de moderne geïmproviseerde muziek. Leider en tubaïst Carl Ludwig Hübsch maakte niet alleen muzikaal indruk. Zonder enige terughoudendheid holde hij zingend door de kerk en beklom hij uiteindelijk de kansel om als een ware voorganger de Mengelbergse religie aan het volk te brengen. Saxofonist van dienst in Noordwolde was Matthias Schubert, inderdaad een nazaat van de grote Weense componist.

Fietsend over de blauwe route – er waren in totaal vier routes om uit te kiezen – konden we ons vervolgens laten onderdompelen in de klankkleuren van **The Selva**, een Portugese groep geformeerd rond de al jaren in Nederland wonende bassist Gonçalo Almeida. Het snarentrio schilderde drie kwartier klankpaneel na klankpaneel in de eeuwenoude kapel van Klein Wetsinge. De Wetsinger kapel had net zo goed in de Alfama, de oudste wijk van Lissabon, kunnen staan. Grenzeloze muziek.

Daarna door naar het Franse duo **Elise Caron en Edward Perraud** in Ezinge. Ook hier weer mooie klankkleuren. Evenals het duo tijdens de proloog, zochten deze twee musici ook de grenzen van hun muziekinstrument op. Drummer Perraud liet zijn cymbals bijna letterlijk spreken. Zangeres Caron wisselde naadloos tussen zangstem en spreekstem. Regelmatig sprak ze de Ezingse congregatie toe met een Tolkienachtig klinkende spreekstem. Dat leidde tot hilarische interactie met het publiek. Maar ook aan het overschrijden van grenzen zit een grens, zo bleek. Tegen het einde van het concert ging op de achterste rij een mobiele telefoon. De bezitter kreeg in al zijn zenuwen de telefoon pas na minuten uit. Het geheel  
...vervolg in de rechterkolom



Baritonsaxofonist Viktor Perdieu van de formatie Don Kapot in de schuur in Krassum. (Foto: Willem Schwertmann)

werd naadloos in het concert geïntegreerd. De kwaliteit en kracht van het concert had deze grappenmakerij evenwel helemaal niet nodig.

Verzadigd in hoofd en ziel en met de noordenwind in de rug fietsten we naar de Schuur van Krassum. Bij aankomst werden we verwelkomd met serieuze burgers van de grill en bier uit ijsbakken. Aan het toiletten was nog niet gedacht, maar de kasteelvrouw van Krassum benoemde zichzelf tot wc-vrouw en leidde dames naar haar persoonlijk toilet. De mannen moesten hun weg maar zoeken in de boomgaard. Die dan wel weer groot genoeg was...

**Don Kapot's** baritonsaxofonist Victor Perdieu opende de show met de opmerking dat wat hen betrof, we allemaal de hele avond gingen blijven. Ze omschrijven zichzelf als 'afropunk rock-'n'-roll power'. Die hele mond vol dekte zeker de lading. Het concert was hard, snel, maar ook, net als in de proloog, dansbaar. Een groot deel van het publiek danste tussen de stoelen. De schuur in Krassum, waar jaren geleden de jonge hond John Dikeman (sax) stond met niemand minder dan drummer Hamid Drake en bassist William Parker, begint een fenomeen te worden. Don Kapot liet ze in hun schaduw achter. Ik ben benieuwd wat er volgend jaar in Krassum staat!

**Bart Hollebrandse**



Matthias Schubert (links) en Carl Ludwig Hubsch (Noordwolde, kerk) (Foto: Willem Schwertmann)



Elise Caron en Edward Perraud (Ezinge, kerk) (Foto: Willem Schwertmann)